

Dierbare kinderen van Medjugorje,

Geprezen zijn Jezus en Maria!

1- Op 2 september had Mirjana haar maandelijksse verschijning bij het Blauwe Kruis, waarbij een immense menigte aanwezig was. Na de verschijning gaf ze ons de volgende boodschap door:

“Lieve kinderen, bid! Bid de rozenkrans elke dag – die bloemenkrans die mij, als jullie moeder, rechtstreeks in contact brengt met jullie pijn, lijden, verlangens en hoop. Apostelen van mijn liefde, ik ben bij jullie dankzij de genade en liefde van mijn Zoon, en ik vraag jullie om te bidden. De wereld heeft jullie gebed voor de bekering van zielen zo hard nodig.

Open je hart in volledig vertrouwen voor mijn Zoon, en Hij zal er de samenvatting van Zijn Woord in neerschrijven – liefde. Wees in je leven op een onbreekbare manier verbonden met het Allerheiligste Hart van mijn Zoon. Mijn kinderen, als moeder zeg ik dat het hoog tijd is om te knielen voor mijn Zoon, om Hem te erkennen als je God, de kern van je leven. Bied Hem geschenken aan – de geschenken die Hij het liefste krijgt zijn naastenliefde, barmhartigheid, en een zuiver hart. Apostelen van mijn liefde, heel wat van mijn kinderen erkennen mijn Zoon nog steeds niet als hun God; zij hebben Zijn liefde nog niet leren kennen. Maar jullie zullen, met jullie gebed gesproken vanuit een zuiver en open hart, en doorheen de geschenken die jullie mijn Zoon aanbieden, zelfs de hardste harten open krijgen. Apostelen van mijn liefde, de kracht van gebed dat komt uit het hart – een machtig gebed vol liefde – verandert de wereld. Daarom, mijn kinderen: bid, bid, bid. Ik ben bij jullie. Ik dank jullie.

2 - Profeet van de toekomst. Toen Jozef Ratzinger nog enkel een eenvoudig priester was die les gaf in de theologie in Duitsland, schreef hij in de jaren '60 zijn visie op de Kerk van de toekomst. En vandaag de dag zijn deze regels, die pas zijn neergeschreven na een intens gebed, voorwerp van verbazing en verwondering geworden, want zij komen zozeer overeen met de huidige ontwikkelingen van de Kerk. Het lijkt wel een opleving van het oude Jeruzalem in de tijd van de christenen van toen, en van hun levenswijze te midden van een toen zo vijandige wereld.

Kort gezegd, hij had de intuïtie dat de Kerk terrein zou verliezen op grote schaal: zowel gebouwen, als priesters, en dat er een grote geloofsafval zou zijn, en dat veel sociale privileges verloren zouden gaan. En zeer gereduceerde Kerk met slechts nog een klein aantal gelovigen zou er over blijven, waarbij de meeste eeuwenoude plaatsen van eredienst zouden zijn verlaten door vele mensen. En Kerk zou overblijven waarbij de katholieken geheel in de minderheid zouden zijn, en die in het geheel geen invloed meer zouden hebben op de ontwikkelingen in de politiek. Geheel vernederd en tegengesproken zou de Kerk daardoor uitgenodigd worden om weer helemaal opnieuw van voren af aan te beginnen.

Maar hij zag ook een Kerk die door deze enorme te neergang en de opschudding die dit zou geven, daarom zeer gezuiverd zou zijn, en zichzelf weer zou terugvinden, geheel herboren en vereenvoudigd, en meer geestdriftig om te missioneren.... Volgens Ratzinger's intuïtie zijn het kleine groepjes die de Kerk zullen laten herboren worden, kleine bewegingen die het geloof tot het centrum maken van hun hoop. Het zal een meer geestelijke Kerk zijn, die geheel afziet van politieke pretenties. Arm als ze zal zijn, zal deze Kerk de toevlucht worden van de behoeftigen. En op dat moment zal de mensheid tegelijkertijd ontdekken dat ze in een wereld leeft die een onbeschrijfelijke eenzaamheid met zich meebrengt. Men zal zijn visie ten aanzien van het bestaan van een werkelijke God verloren hebben, en men zal een afschuw kennen vanwege een indringend beleefde onwaardigheid. En dan, en dan ook alleen op dát moment, concludeert Ratzinger, zal men die kleine groepjes gelovigen zien als iets volkomen nieuws: men zal er een hoop in ontdekken voor zichzelf, een antwoord waar men in het geheim al altijd op gehoopt had.

Zullen het werkelijk maar kleine groepjes zijn die de Kerk zullen herboren laten worden?

Waarom zouden we deze profetische woorden van de jonge Ratzinger, (die er nooit een seconde aan gedacht heeft dat hij nog eens Paus zou worden), niet in verband brengen met een boodschap van de heilige Maagd in Medjugorje, waarvan de woorden, zo lijkt mij, tot nog toe niet de waarde zijn toegekend

die ze bevatten: “De gebedsgroepen zijn sterk, en doorheen deze groepen kan ik zien dat de heilige Geest werkzaam is in de wereld.” (25 juni 2004). Ze heeft niet gezegd: de gezinnen zijn sterk, of: de parochies zijn krachtig werkzaam, of: het Vaticaan is machtig... Nee, zegt ze, het zijn de gebedsgroepen die sterk zijn, want, zo beaamt ze: “Allen die bidden en die lid zijn van een gebedsgroep hebben zich opengesteld voor de Wil van God in hun hart, en ze getuigen op blijde wijze van de Liefde van God. Ik ben met jullie.” (25 september 2000).

De Eerbiedwaardige Marthe Robin, een Franse mystica, heeft tijdens haar leven het uitbreken van de crisis van de Kerk meegemaakt en heeft de extreem moeilijke tijden zien aankomen die we nu beleven.

Zij werd gewaar dat de Kerk op weg is naar haar doodsstrijd, waarbij ze profeteerde “dat er niets meer zal zijn behalve enkele kleine groepjes vurige gelovigen”. “En deze kleine haarden van vurige gelovigen zullen zijn als familie voor elkaar die samen bidden, een heel eenvoudig gebed, waarbij ze verborgen blijven voor de vijand”. Sinds 38 jaar hebben zich al duizenden kleine gebedsgroepjes gevormd naar aanleiding van Medjugorje. Het zijn kleine sterren die fonkelen en die de wereld licht geven, en die op deze wijze het geheim van de Triomf van het Onbevlekt Hart van Maria voorbereiden.

De ziener Ivan Dragicevic zei tijdens een uitzending bij Radio-Maria van Italië in augustus 2012: “Wanneer de geheimen van Medjugorje openbaar worden, dan bevindt de Kerk zich in een grote en hevige vervolging en in een groot lijden, en dit lijden is nu al begonnen.

De Kerk volgt zijn Meester waarheen Hij ook gaat, zelf tot in de Kruisdood. Want is de Kerk niet de Bruid van de Meester?

De Hemelse Vader heeft alles in handen, Hij zal zijn kinderen naar de goede haven leiden, zoals Hij Jezus naar de Verrijzenis heeft geleid, nadat Hij het werk van de Verlossing had volbracht. Onze veiligheden van vandaag de dag zullen verdwijnen, en onze veiligheid zal gebaseerd zijn op andere waarden. Dit lijden echter, zal een einde kennen, en de Verrijzenis van de Kerk laat zich ook al voelen. En dit zullen de “Nieuwe Tijden” zijn, waarop Maria ons voorbereidt (25 juni 2019). “Een tijd van vrede, waar mijn Hart met ongeduld op wacht” (25 juni 1995). “Een Tijd van een Nieuwe Lente” (25 oktober 2000), zo zegt ze, een tijd dus die heel veel zal verschillen van die waarin we nu leven, en die op dit moment meer lijkt op een grote brok chaos. Niemand kan zich een voorstelling maken van de schoonheid die deze Nieuwe Tijd met zich mee zal brengen, maar wel kunnen we al weten dat de Vijand dan niets meer over ons te zeggen zal hebben. “De Heilige Geest zal het aanschijn van de aarde vernieuwen” (25 juni 2019).

De zienster Marija Pavlovic zei afgelopen maart in de kathedraal van wenen: “De Triomf van het Onbevlekt Hart van Maria is al begonnen”.

We kunnen er al vele tekens van zien. Bijvoorbeeld dat deze zomer 2 miljoen 856.000 duizend mensen het Jongerenfestival in Medjugorje hebben gevolgd op Internet. Zoiets hebben we nog nooit meegemaakt. Verder verdubbelen de gebedsgroepen zich in aantal over de hele wereld in verschillende parochies. De katholieke zomerfestivals worden steeds talrijker, en ze zijn het initiatief van de vele nieuwe gemeenschappen. Ze zijn overvol geboekt door allerlei mensen, en ze brengen vele verrijzenissen in de harten van de mensen teweeg, zoals Marthe Robin dit profeteerde: “bekeringen, bevrijdingen, genezingen, uitdrijvingen... En nog iets veel beters: op initiatief van vele parochianen en hun pastoor wordt de aanbidding van het Heilig Sacrament weer ingesteld, wat sinds de jaren '70 achterwege is gelaten. En wat nu als godsdienstige culte in ere is hersteld op vele plaatsen. In meerdere grote steden is Jezus uitgestald 24 uur op 24 uur. Wat een prachtige uitstraling geven deze parochies.

Als ik het mag zeggen, hoe meer onze wereld teloor gaat in een geloofsafval, hoe meer van deze onuitsprekelijke genaden zich voordoen. Daar waar de zonde heerst, woekert de genade mateloos (Rom. 5, 20). In Zijn onpeilbare Barmhartigheid, wil God niet dat ook maar een van Zijn kinderen verloren gaat.

Laten we de moed niet verliezen, laten we elkaar bemoedigen om op God te vertrouwen, en laten we vooral niet de boot van de Kerk verlaten, ook al bevindt zij zich af en toe in doodsstrijd. Dat zou een slecht

plan zijn. Het is Jezus zelf die dan gewoon even ligt te slapen in de boot. Maar Hij slaapt maar met één oog dicht. Laten we bij Hem blijven te midden van de golven. Hij alleen kan de stormen bedaren, die op dit moment woeden in zoveel harten, en die zoveel gelovigen weten te ontmoedigen.

3 – We naderen de maand oktober, de maand van de Rozenkrans, en de maand van het grote zonnewonder van Fatima (13 oktober 1917), dat alle woorden van de Koningin van de Rozenkrans heeft bevestigd. “Bid elke dag de Rozenkrans voor de vrede in de wereld en voor het beëindigen van alle oorlogen”. In tijd van oorlog moeten we de Rozenkrans ter hand nemen, het wapen dat de vijand het meeste angst aanjaagt.

Deze maand nog heeft de heilige Maagd ons nogmaals haar grote verlangen te kennen gegeven: “Bid. Bid elke dag de Rozenkrans, deze krans van Rozen die me direct in contact brengt als Moeder met jullie pijnen, jullie lijden, jullie verlangens en jullie hoop. Wat een mooi beeld: een krans van Rozen. Wie van ons wil er op deze wijze niet sterk gehecht zijn aan de heilige Maagd, door deze krans van Rozen, waarbij al onze pijnen en ons lijden en onze verlangens en hoop worden omgevormd tot vreugde, schoonheid, parfum en vruchtbaarheid.

Afgelopen maand zei de heilige Maagd: “Lieve kinderen, met de Rozenkrans in de hand getuigen jullie dat je van mij bent, en kies daarbij ook voor de heiligheid (25 augustus 2019). Het is haar grote liefde voor ons die er haar toe aanzet om deze boodschap meerdere keren te herhalen, zoals een goede moeder dat doet, en die dat doet totdat we haar woorden in praktijk brengen.

Lieve Gospa, wij weten dat wij zonder uw machtige hulp alles als zeer moeilijk ervaren:
dank U wel dat U ons zonder ophouden aanspoort.
Dank U, dat U aan ieder van ons deze prachtige krans van Rozen geeft,
om ons aan U te verbinden, waarbij U ons veilig houdt dicht tegen Uw Onbevlekt Hart aan.

Zr. Emmanuel
Gemeenschap van de Zaligsprekingen
Vertaald uit het Frans